

foretage de Udvidelser, her foreslaas, og jeg maa anse det for uklogt at udsætte det, da det dog vist bygges langt billigere, naar det bygges sammen med Godsbanegaarden, fremfor naar det udstydes i nogle Aar. — Da jeg nu i Udvalget har undersøgt de Forhold, som ere forelagte os, er jeg kommen til det samme Resultat som Flertallet og tør paa dette Tidspunkt ikke være med til at nægte det begærede Beløb.

Jeg har gentagne Gange i Udvalget spurgt: Staar denne Udvidelse i Forbindelse med Flytningen af Kjøbenhavns Personbanegaard? Dertil er svaret Nej, og dette Nej er min Hovedgrund til, at jeg slutter mig til Flertallet. — Jeg har ikke anset det for god Økonomi at nægte 170,000 Kr. til et Centralsporvikteapparat, da et saadant Apparat ikke alene efter min Mening vil være en betryggende Sikring af Sporviktingen, men jeg tør næsten ogsaa paastaa, at det vil være rentabelt. Thi det kan ikke nægtes, at et saadant Apparat kan spare noget fast ansat Mandstab til Sporvikting. — Jeg har heller ikke dristet mig til at være med til at nægte den elektriske Belysning. Jeg har paa dette Punkt ogsaa kunnet slutte mig til Flertallet, men som den ærede Ordfører har udtalt, vil der mulig kunne spares 120,000 Kr. ved, at Kommunen leverer den elektriske Belysning til Stationen. — De foreslaaede store Summer til Biadukt over Banen ere efter Forholdets Natur af den Bestaendighed, at man ikke drifter sig til at nægte dem. — Ligeledes har jeg heller ikke turdet nægte de store Udgifter til Forlængelse af Kloakledningerne, men jeg maa tilføje, at disse to store Udgifter ere jo af særlig lokal Interesse, og det forekommer mig derfor, at det vilde være rimeligt, om Kommunen ydede et tilsvarende Bidrag dertil. Da en saadan Tanke imidlertid paa dette Trin af Forhandlingen ikke er fremkommen, har jeg ikke dristet mig til at stille Forslag derom. — Jeg skal med disse faa Ord slutte, idet jeg udtaler min Anerkendelse af det ærede andet Mindretals Stilling til Sagen. Naar det ærede andet Mindretal og jeg havde været enige om at reducere navnlig den Post paa 200,000 Kr. til Fyld, vilde vi have været af ontrent ens Anskuelser, men det har jeg ikke kunnet anse for rigtigt at gaa med til, og derfor kan jeg ikke fuldt gaa med Mindretallet. — Med disse Ord skal jeg overlade til ærede Medlemmers Anskuelser, hvorledes de ville stemme.

Formanden: Det ærede 3dje Medlem for 7de Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Wygdal: Der var et enkelt Punkt, jeg glemte, da jeg havde Ordet, men som jeg gerne vilde have Lov til at tilføje. Jeg vil nemlig henlede Opmærksomheden paa et Ændringsforslag, som er stillet af det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Gunn) under Nr. 2, og som lyder saaledes: „Ved Slutningen af Lovforslaget tilføjes: „i væsentlig Overensstemmelse med Banegaardsplanen af 1894.““ Jeg vil blot sige om dette Ændringsforslag, at da jeg deler den samme Opfattelse og mener, at hvad vi her gaa til, er væsentligt i Overensstemmelse med Banegaardsplanen af 1894, tilraader jeg det høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag.

Sedemann: Efter at det Mindretal, hvortil jeg har sluttet mig, allerede har haft 2 Ordførere, skal jeg indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger og ikke gaa videre ind paa de Rødsættelser, der ere foreslaaede paa Forslaget. Jeg vil kun med Hensyn til min egen Stilling sige, at da jeg tidligere ved forskellige Lejligheder baade i Folketinget og Landstinget har stemt mod alt, hvad der hedder Personbanegaardens Flytning, har jeg ogsaa her fundet det rigtigt at tage den Stilling, at jeg ikke vil gaa med til noget, som efter min Mening i alt Fald lægger alt til Rette for den ny Personbanegaard. Men paa den anden Side er jeg enig med de to andre ærede Talere, som have talt for Mindretallets Forslag, i, at det er vort Ønske, at den Godsbanegaard, der bygges nu, skal blive saa god som mulig. Jeg opfatter Rigsdagens Stilling saaledes, at efter at Loven af 1894 er givet, vil det ikke være loyal, hvis man ikke nu vilde vedtage de Forbedringer og Udvidelser, som den højtærede Regering finder fuldstændig nødvendige.

Jeg skal af de enkelte Rødsættelser, der foreslaas, nævne en, angaaende Sporlængden. Ærede Medlemmer ville se, at der her er foreslaaet en Rødsættelse af 150,000 Kr. Denne Rødsættelse kan synes at være noget høj, men er det ikke, naar man vil sammenligne Summen med, hvad der blev forlangt i 1892 til Sporlængder. Til 162,500 Løb. Fod blev der nemlig da forlangt 778,600 Kr. 3 Aar har den højtærede Minister forlangt 140,000 Løb. Fod Spor. Reducerer man da den Bevilling, der blev forlangt i 1892, efter Forholdet 162,500 : 140,000, kommer man til en Rødsættelse af 128,000 Kr. under det, der er forlangt i Aar, saa at en Rødsættelse af 150,000 Kr. ikke er for højt regnet, naar man samtidig antager, at man kan nøjes med kortere eller færre Spor ved at omlægge Løssjæporene. De Bemærk-